

88130209

TURKISH A: LITERATURE – HIGHER LEVEL – PAPER 1
TURC A : LITTÉRATURE – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TURCO A: LITERATURA – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Friday 8 November 2013 (morning)
Vendredi 8 novembre 2013 (matin)
Viernes 8 de noviembre de 2013 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a literary commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire littéraire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario literario sobre un solo pasaje.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

Verilen pasajlardan **birisi** hakkında edebi eleştiri yazınız:

1.

Yazarak atıyorum içimden seni. Bu kaçınıcı sayfa, kaç defteri doldurdum, bilmiyorum. Saymıyorum aslında; saymak ölüme yanaştırıyor beni. Markette hemen hemen aynı fiyatlı iki ürünün arasında, etiketin virgülden sonrasında yazan rakamlara göre tercih yapan yaşlı adamlar gibi hissettiriyor kendimi. Emekli maaşları ucu ucuna yettiği için değil de, ölüyor oldukları için bu denli mühim virgülden sonrası; hayattan fazladan ne çalsalar yanlarına kar ... Peki ya önündeki arabayı portmantodan pardösüsünü alır gibi el yordamıyla raflardan aldığı onca ıvır zıvırla doldurmuş gençten biri, sana da hayatın uçsuz olduğunu hissettirmez miydi? Belki de yalnızca o küçük çilekli yoğurtlardan alıp sonra hemen dışarı çıktığından, marketteki insanları gözlemleyebilme fırsatını bulamadın hiç. Bense, elime tutuşturduğum upuzun listeler sağ olsun, marketlerde tanıdım insanları. Kasap reyonundaki tıknaz görevlinin, kendinden daha toplu ve neredeyse cüce olmasına karşın kolunda ince belli bir sarışın ve bir Rolex taşıyan adamın sipariş ettiği bifteği döverken, nasıl da kaderine kaderine vurduğunu gördüm. Tişörtünün koltukaltı terden sararmış reyoncunun, afacanın birinin tam ortadakini çekerek tümünü yere döktüğü çikolataları her seferinde usanmadan bir mühendis gibi, raflara dizisini gördüm. Market arabasına binip annesine şahsi şöförü muamelesi yapan çocuğun yüzündeki oyuncu mutluluğu, güvenlik görevlisinin dikkatinin dağıldığı bir anda cips paketlerinden birini açıp içindekileri cebine boşaltan evsiz ya da deodorant şişelerini kimselere çaktırmadan üzerine boca eden genç bir kızın yüzündeki endişeli başarmışlığı gördüm. Onu her görüşümde yarım kilo meyveyi tadına bakmak bahanesiyle midesine indiriyordu kıvrıkcık saçlı bir kadın. Ananas bulamayışından dertleniyordu orta yaşlı, kalantor bir adam. Keçi sakallı ve siyah giyinmiş bir delikanlı, saatler boyu mizah dergilerini okuyup sesli sesli gülmekten imtina etmiyordu. Başının iki yanında yer alan eser miktardaki saçı uzatarak kelini gizleyebildiğini sanan bir adam, bir kılçık kadar zayıf karısının balık reyonunda levrek seçişini ya da indirimli tavalara orada karşılaştığı bir ahbabıyla laklak edişini fırsat bilip, erkek dergilerindeki balon memeli kadınların yanında alıyordu soluğu. En çok sebze reyonunda indirim oluyordu ve anonsları yapan kızlar, özellikle e harfini açık okuyanlardan seçiliyordu sanki. Ancak marketin henüz açıldığı saatlerde gelenler, unlu mamüllerdeki sivri kulaklı oğlanın ekmekleri o kapkara elleriyle tezgaha dizdikten sonra eldivenlerini giydiğini görebilecek denli şanslı oluyorlardı. Hafta sonları sucuk veya peynir tanıtan üniversiteli kızlarla flört ediyordum bazı bazı ve stantlarından ayrılırken dünyanın en güzel kadınının beni evde beklediğini söylemeyi ihmal etmiyordum onlara. Hiç tanımadıkları halde kıskanıyorlardı seni. Sen o adamlarla gittikten ve ben bütün gece buzdolabındaki kutularca çilekli yoğurdu tek başıma yiyip ishal olduktan iki gün sonra, beni terk ettiğini anlattım içlerinden birine. İnanmadı. Ben de inanmıyordum söylerken ama markette elimde senin yazdığın liste olmadan saatlerce boş boş dönüp hiçbir şey almadığımı fark ettiğimde inanmaktan başka çarem kalmamıştı.

Hakkı İnanç, "Hayat Süpermarket", *Kitap-lık* (2011)

2.

Vereğen

- hiç de hayata ait değil kakhaha
annem demişti mukayyet ol ağzına
çok gülme çok konuşma çok görünme
yoksa seni vereğen sanırlar a kızım
5 insana önce haya lazım ...
işte böyle dedi de ben kızdım
ne alaka diye
- bazı şeyler değişmiyor birkaç ömürde
gülmenin de bir cezası var, mutlu olmanın
10 insan önce ağlamakla tanışıyor elbet
okyanuslar böyle doluyor, magma böyle yakıyor
biraz namus ile heyecan ölüyor, rahatlıyoruz
biraz inanç ile ruhu doğrayıp biçiyoruz
hep bir ayar gerekiyor ama düğmesi yok dünyanın
15 bir de namaz niyaz, bir de solcular, bir de salaklar ve seks
işte hepsinin ortasında bir havuz
fiskiyesi hep bozuk olan ...
- gizli gizli mutlu olmayı öğrenmeliyim
fısıltıyla kakhaha atmayı
20 kimseler duymadan kimseler görmeden
yoksa vereğen sanırlar allah muhafaza
sonra dünyanın bu korkunç halini
anlamayan bir hain ve kim bilir daha neler ...

Emel İrtem, *Mühür* 32 (2010)